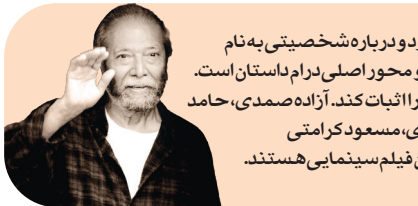


هیئت داوری در جمع‌بندی آرای خود این مسئله را جزو امتیازات او لحاظ می‌کند.

این رویکرد مختص به جشنواره فیلم فجر نیست، در جشنواره‌های معتبر دنیا اگر فردی به جایزه آن جشنواره بی‌احترامی کند، به‌طور کامل از جشنواره خط می‌خورد.



گپ و گفت

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

در گفت‌وگو با قدس:

مشکل فیلم‌های اکران نشده را حل می‌کنیم

آرش خلیل‌خانه؛ همزمان با برگزاری چهارم و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر وزارت ارشاد وعده داد فیلم‌های جشنواره این دوره در اولویت اکران هستند. این در حالی است که به دلیل محدودیت‌های ناشی از شیوع کرونا و ناآرامی‌های اخیر دست‌کم ۳۳ فیلم نتوانسته‌اند به اکران عمومی برسند و پشت درهای بسته سالن‌های کم‌رونق سینما مانده‌اند. علاوه بر این فیلم‌هایی‌که‌در جشنواره حاضر نشده‌اند و مایل هستند به صورت مستقل از این رویداد، اکران شوند هم وضعیت مبهمی دارند.

در خصوص اکران‌های پس از جشنواره و مشکلات فیلم‌های در صف اکران با محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به گفت‌وگو نشستیم که می‌خوانید.

■ برای اکران فیلم‌های جشنواره امسال چه برنامه‌ای دارید تا مانند سال‌های گذشته با ریزش مواجه‌نمایشیم؟

اتفاق خوبی که امسال افتاده این است که شورای نمایش، مجوز اکران همه فیلم‌های راه یافته به بخش مسابقه جشنواره را داده است. یعنی فیلم‌های حاضر در جشنواره بدون دریافت مجوز شورای نمایش به جشنواره نیامده‌اند. سابق بر این ممکن بود یک فیلم در جشنواره شرکت کند و حتی برنده هم بشود اما شورای نمایش، پروانه اکران به آن نمی‌داد یا به فیلم ایراد می‌گرفت. امسال ما این روند را معکوس کردیم و گفتیم هر فیلمی که می‌خواهد در بخش داوری جشنواره شرکت کند باید اول پروانه نمایش آن صادر شود و در خصوص مقررات موضوع انجمن نمایش و اکران هم موضوع را دنبال کردیم تا تسهیل شود.



■ **اما این اقدام سبب می‌شود فیلم‌های جشنواره امسال خود به خود در اولویت نمایش قرار بگیرند در حالی که بیش از ۳۰ فیلم سینمایی هنوز نتوانسته‌اند پروانه نمایش دریافت کنند.**

در این دو سال که من مسئولیت وزارت ارشاد را بر عهده داشته‌ام مشکلی در زمینه پروانه نمایش نداشته‌ایم. البته بعضی از فیلم‌ها مسائلی داشته‌اند مثلاً خود تهیه‌کننده مایل نیست فیلمش، اکران عمومی شود یا فیلمی برای بعضی تغییرات در رفت و برگشت به شورای نمایش است.

من در جریان جزئیات مسائل و مشکلات همه این فیلم‌ها نیستم و حضور ذهن هم ندارم که بخواهم همه مسائل فیلم‌ها را تشریح کنم اما مسئله جدی در این زمینه وجود ندارد و ما آماده همکاری با دوستان تهیه‌کننده و کارگردان هستیم. برای نوبت اکران هم مشکلی نیست. سالن‌های نمایش ما در حال افزایش است و در همین دوره حدود ۲۰۰ سالن نمایش افتتاح شده و یاد در حال افتتاح است.

■ **وزارت ارشاد آمادگی دارد تا برای حل مشکلات و با ممیزی فیلم‌ها همکاری کند؟**
بله! حتماً این آمادگی را داریم. ما به دنبال تقویت اقتصاد و تقویت معیشت حوزه سینما هستیم.

■ **قوانینی مثل اینکه تهیه‌کنندگان تا مشکل فیلم قبلی خود را حل نکنند، نمی‌توانند برای تولید جدید مجوز بگیرند، ناقض صحبت‌های شما در خصوص تقویت اقتصاد سینماست. برای این موضوع چه تدبیری دارید؟**

ما این مسئله را حل می‌کنیم. من آمادگی خودم، مجموعه وزارت ارشاد و معاونت سینمایی را اعلام می‌کنم تا مشکلات تهیه‌کنندگان را حل‌وفصل کنیم.

امینی در پاسخ به این پرسش که اگر بازیگری از نگاه هیئت داوران شایسته دریافت سیمرغ دانسته شود اما از حضور در اختتامیه امتناع کند، موضع شما چیست؟ گفت: وقتی هنرمندی برای جشنواره ارزش قائل است و به این رویداد اعتنا می‌کند و برای فرهنگ کشورش انرژی می‌گذارد و با آن همراه است، قطعاً

قصه‌ای عاشقانه رفته است. علی نصیریان، لادن مستوفی، سارا رسول‌زاده، فرهاد آئیش و هومن حاجی عبداللهی بازیگران این فیلم هستند. «روایت ناتمام سینما» دومین فیلمی است که در سینمای رسانه‌به نمایش درمی‌آید. این فیلم سومین ساخته علیرضا صدقی است

زاویه دید

درباره فیلم «کت چرمی»

ناخنک به پرونده‌های خاص مفاسد

حامد مظفری، عضو انجمن منتقدان و نویسندگان سینما «کت چرمی» را باید امتداد حرکت تیمی دانست که در «مرد بازنده» شکل گرفته بود، آنجا مهدویان کارگردان بود و اینجا مشاور، آنجا کامران حجازی در کنار امیر بنان بود و اینجا تهیه‌کننده، آنجا جواد عزتی بازیگر اصلی بود و نقش مأمور خسته، پریشان حال و آرمان‌گرای به دنبال افشای فساد را بازی می‌کرد و در «کت چرمی» همین نقش را دارد.

عزتی در «مرد بازنده» در مسیر نیل به حق با افراد مختلف روبه‌رو می‌شد و در «کت چرمی» همین مسیر را طی می‌کند. آنجا هرازگاه پیشنهادهائی اعم از تطمیع و تهدید سمت مأمور خسته می‌آمد و اینجا همان اتفاق‌ها می‌افتد.

تفاوت کجاست؟ جاه‌طلبی خلق تفاوت، چه شد؟ فقط سازمان شغلی مأمور، تغییر یافته است حتی گویش، لحن، گریم، حالات رفتاری و سکناات اجتماعی «مرد بازنده» در «کت چرمی» تکرار شده است. پرسش این است آیا ایرادی دارد که ادامه‌ای بر کارهای موفق ساخته شود، پاسخ این است تعریف ما از موفقیت باید مشخص باشد. آیا اوضاع گیشه‌ای مرد بازنده آن قدر رضایت‌بخش بود که دنباله‌ای برایش ساخته شود و اگر کت چرمی ادامه «مرد بازنده» است، چرا نگفتند: «مرد بازنده ۲». به طور کلی فیلم‌نامه «کت چرمی» برای سازندگان چه تازگی داشته است؟

کارگردان‌ها زمانی فیلم‌های آژانس شیشه‌ای، ارتفاع پست، دو زن، تسویه حساب، سنگ کشی، آقایوسف، برف روی شیروانی داغ، هامون، ناخدا خورشید، دندان مار، سرب، شیر سنگی و... را می‌ساختند؛ آثاری که جدا از ارزش‌های نسخه سینمایی، فیلم‌نامه‌های آن‌ها هم دست به دست می‌چرخید و در میان سینما دستان یا دانشجویان سینما به عنوان منبع مطالعاتی مورد استفاده قرار می‌گرفت. آن زمان با خواندن فیلم‌نامه‌ها متوجه نقش سناریو در تولید می‌شدیم ولی حالا چه بر سر سینمای ما و سازندگان فیلم آمده است؟

خود عوامل «کت چرمی» می‌توانند به نسخه مکتوب فیلم‌نامه یا فیلم‌نوشت به عنوان منبع مطالعاتی بنگرند؟ آیا می‌شود فیلم‌نامه کت چرمی را منتشر کرد و انتظار داشت مخاطب بازار نشر آن را بخرد و توروک کند؟ اصلاً درباره همان مرد بازنده چطور؟ حالا نه فقط مخاطبان عام بلکه چاپ چنین فیلم‌نامه‌هایی همان مخاطبان خاص بازار نشر را به خود جلب خواهد کرد؟ بعید است.

کت چرمی ادامه همکاری تیم مهدویان است ولی ادامه‌ای بی نوآوری. سوژه پیگیری پرونده‌های خاص مفاسد از دریچه ذهن یک مأمور خسته، ایده بدی برای فیلم‌سازی نیست اما مسئله لکت در طرح کامل داستانی و گفتن از عقبه و پس است؛ به عنوان مثال رسول ملاقلی‌پور سمی» به خوبی در آن غور کرده بود قیاس، کت چرمی در حد یک ناخنک مسئله فساد پرداخته است.

این ورود ناقص به یک معضل اجتماعی یا به دلیل ممیزی سازندگان است یا قدرت تهور ورود به سوژه را ندارند در این صورت چه نیازی است به این سوژه‌ها پرداخته شود. بهتر است فیلمسازان همان نگاه ماکیومنتری و ویکی‌نگار نیمروزی را ادامه دهند تا دست‌کم آرشپو تصویری برای پرونده‌های تاریخ معاصر بسازند.

دلیل تأخیر در معرفی داوران فجر چیست؟

فراهم بیاوریم تا اهالی فرهنگ و هنر با آرامش بتوانند در این جشنواره حضور داشته باشند و در آرامش از همه برنامه‌های جشنواره استفاده کنند. قاعده هم این بود که فیلم‌های بخش‌های مختلف براساس همان زمان‌بندی‌ای که مدنظر داشتیم معرفی شدند و داوران هم به همین ترتیب در مودع مقرر معرفی می‌شوند.

مجتبی امینی، دبیر چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر در گفت‌وگو با مهر، درباره تأخیر در معرفی هیئت داوران این دوره از جشنواره توضیح داد: شبکه‌های رسانه‌ای خارج از کشور از هر فرصتی برای فشار به اهالی فرهنگ و هنر استفاده می‌کنند. با این فشارها تلاش می‌کنند فضا را غبارآلود کنند اما ما تلاش داشتیم بستری

◀ **علی نصیریان در عاشقانه «هفت بهار نارنج»**

اهالی رسانه امروز به تماشای دو فیلم «هفت بهار نارنج» و «روایت ناتمام سینما» در پردیس سینمایی ملت می‌نشینند. «هفت بهار نارنج» ساخته فرشاد گل‌سفیدی، فیلمبردار سینمای ایران است که در نخستین تجربه فیلم‌سازی‌اش به سراغ

فیلم روز

درباره فیلم «پرونده باز است»

آقای پورا احمد! دیگر فیلم نسازید



است و از همه بدتر (تأکید می‌کنم بدتر!) دیالوگ‌های شعاری، تراش نخورده و گل درشتی است که بر زبان شخصیت‌های داستان قرار می‌گیرد. در بسیاری از صحنه‌های فیلم احساس می‌کنیم بازیگران در حال روخوانی یک مقاله هستند تا اجرای یک صحنه زندگی واقعی.

ضعف کارگردانی از سر و روی فیلم می‌بارد. تیم تولید به خود زحمت نداده چند روزی را در محیط‌هایی مانند زندان یا کانون اصلاح و تربیت بگذرانند یا به یک خبرنگاری سر بزنند و واقعاً شیوه کار خبرنگاران رسانه‌ها را ببینند. اصلاً مشخص نیست درد فیلم چیست و هدف از ساخت آن چیست؟ قرار است علیه قانون قصاص فیلمی ساخته شود؟ واقعاً این فیلم مخاطبان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و درباره درستی یا نادرستی یک قانون آنان را به تفکر وامی‌دارد؟ روند رسیدگی به پرونده و دادگاه آن قدر دم‌دستی و بدون حوصله ساخته شده که حتی مخاطب همراه با کارگردان هم باور نمی‌کند در یک پرونده رسیدگی به قتل این گونه دادگاه و روند تشکیل پرونده پیش می‌رود.

■ فاجعه بازیگری

اما از همه چیز بدتر، بازی هاست. فیلم مجموعه‌ای از بازیگران بد و انتخاب‌های بد است. البته باید کمی برای پویا نجفی بازیگر نقش اول فیلم استثنائ قائل شد. او نقش سنگینی دارد و تا حدود زیادی از پس آن برآمده است اما دیگر بازیگران فیلم به راستی نمی‌دانند از نقششان چه می‌خواهند و به همین دلیل بازی‌ها هیچ کمکی به فیلم نمی‌کند. پژمان بازغی و لهجه‌اش آن قدر بد از کار درآمده که نمی‌شود آن را تحمل کرد. حسین پاکدل هم انگار نخستین بار است جلو دوربین قرار گرفته است. از همه بدتر محمدرضا غفاری است که بازی‌اش از بازیگران تازه‌کار فیلم هم در سطح پایین‌تری قرار دارد. «پرونده باز است» ما را با پورا احمدی روبه‌رو می‌کند که همه ویژگی‌های قابل احترام خود را از دست داده است. نه کارگردانی قابل است، نه فیلم‌نامه‌هایش داستانی جذاب و پرکشش دارد و نه بازیگرانش ما را به آینده امیدوار می‌کنند. گفته شده این فیلم آخرین فیلم کارگردان خواهد بود. امیدواریم چنین باشد؛ این حرف نه به معنای تخریب و نه توهین به پورا احمد است. اتفاقاً از سر دوست داشتن و علاقه به او و سینمای اوست. سینمای که زمانی ما را با گذشته‌های خوب و دوست داشتنی، با سنت‌ها و با فرهنگمان مرتبط می‌ساخت. اگر واقعاً این آخرین فیلم پورا احمد است، آرزو می‌کردیم آخرین فیلم پورا احمد نه یکی از این فیلم‌های چندسال اخیرش بلکه فیلمی محترم مانند «اتوبوس شب» باشد و اگر واقعاً هنوز پورا احمد برای بازنشستگی تصمیم نگرفته است، کاش کسی او را در این تصمیم استوار کند تا تصویر کارگردان دوست داشتنی را در ذهن ما بیش‌تر از این خراب نکند.



رقابت صابر ابر با خودش در جشنواره

صابر ابر که در فیلم «یادگار جنوب» با چهره‌ای ناشناس نقشی کوتاه را بازی کرده بود، در پنجمین روز جشنواره فجر با دو فیلم «بعد از رفتن» و «کت چرمی» حضور داشت. صابر ابر تاکنون سه بار برای فیلم‌های «دایره زندگی»، «میثاقی شهر خاموش» و «در باره‌الی» نامزد دریافت سیمرغ بلورین جشنواره فجر شده است. باید دید این بازیگر امسال می‌تواند نظر داوران را برای کسب سیمرغ جلب کند.



در حاشیه

برای سینمای کودک و نوجوان می‌جنگیم

حامد جعفری تهیه‌کننده انیمیشن «بچه‌زنگ» درباره میزان احتمال نامزدی یا دریافت سیمرغ این انیمیشن گفت: وقتی نمی‌دانم هیئت داوران چه کسانی هستند نمی‌توانم پیش‌بینی کنم و در این باره نظر دهم. ولی درباره اینکه ما چرا در جشنواره حضور پیدا کردیم؛ طبیعی است که ما برای سینمای کودک و نوجوان می‌جنگیم و تلاش می‌کنیم از هر فرصتی برای دیده شدن این سینمای مغفول استفاده کنیم.